

BÀI HỌC 13

SỰ TÁI LÂM CỦA GIÊ-SU, CHÚA CHÚNG TA

CÂU GỐC: “*Vì như chớp phát ra từ phương đông, nháng đến phương tây, thì sự Con người đến sẽ cũng thế ấy.*” (Ma-thi-ơ 24:27).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Ê-sai 13:6, 9; Ma-thi-ơ 24:30, 31; Đa-ni-ên 2:34, 35; 2 Ti-mô-thi 4:6-8; 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:7-10.

Thi sĩ T. S. Eliot bắt đầu một bài thơ bằng câu này: “Trong sự bắt đầu của đời tôi đã là sự cuối cùng của tôi.” Những lời thi sĩ nói đây thật quá đúng với sự thật của kiếp người. Trong danh xưng của giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm An Thất Nhật, chữ “Thất Nhật” ngày thứ bảy, nhắc cho chúng ta về điều răn của Đức Chúa Trời mà Ngài muốn chúng ta phải nhớ ai là Đấng đã tạo dựng nên sự khởi thủy của loài người. Mỗi tuần lễ, lại một lần nhắc nhở chúng ta về Đấng đã dựng nên các tầng trời và địa cầu. Phần chữ “Cơ Đốc Phục Lâm” của danh xưng của chúng ta giúp chúng ta nhớ rằng Đức Chúa Giê-su sắp trở lại và sự cuối cùng của địa cầu sẽ đến.

Sự hiện hữu của loài người bắt đầu khi Đức Chúa Trời dựng nên thế giới trong sáu ngày. Sự cuối cùng của chúng ta xảy ra khi Chúa chúng ta là Đức Chúa Giê-su Christ hồi lai. Sự Tái Lâm là lúc Đấng Christ sẽ chấm dứt mọi tội lỗi trên địa cầu này, nhưng cũng là lúc cho mọi kẻ được Chúa cứu có một cuộc khởi đầu mới.

SỰ TÁI LÂM

Nhiều người nghĩ rằng sự dạy dỗ về Sự Tái Lâm của Đức Chúa Giê-su chỉ được tìm thấy trong Tản Ước. Không đúng như vậy. Thật sự, chính Cựu Ước cũng có nói những lời liên quan đến sự trở lại của Đức Chúa Giê-su. Như vậy các nhà viết sách Tản Ước khi nói về sự Tái Lâm, họ không nói về một tu tưởng mới nhưng họ cho chúng ta thêm ánh sáng vào chân lý đã được ghi trong Kinh Thánh. Nhưng loài người chưa thực sự hiểu thấu được cái giá trị thật của Sự Tái Lâm cho mãi đến thời kỳ gần đây. Tại sao? Bởi vì ngày nay chúng ta biết được sự thật về sự sống lại của Đức Chúa Giê-su từ kẻ chết. Sự thật này giúp chúng ta hiểu rõ hơn về Sự Tái Lâm.

Đọc Ê-sai 13:6,9; Xa-cha-ri 14:9; và Đa-ni-ên 12:1. Các câu này dạy gì cho chúng ta biết về Sự Tái Lâm của Đức Chúa Giê-su?

Kinh Thánh nói rất tỏ tường: Ngày Đức Chúa Giê-su Hồi Lai thế gian sẽ là một ngày đổ nát, đau thương, và những loạn cho những người nào đã chối bỏ Đức Chúa Trời. Nhưng Ngày Chúa Tái Lâm cũng là một ngày mà dân Chúa, những ai đã trung thành với niềm tin cứu rỗi, sẽ hoàn toàn được giải phóng khỏi xiềng xích của tội lỗi và sự chết. Mỗi người môn đồ trung tín sẽ được thấy tên mình ghi trong Sách Sự Sống của Đức Chúa Trời (đọc Phi-líp 4:3; Khải huyền 3:5; Khải huyền 13:8). Sự Tái Lâm là lúc Đức Chúa Trời sẽ đoán phạt thế gian. Kẻ ác sẽ bị trừng phạt. Nhưng Ngày Tái Lâm cũng là lúc mà Đức Chúa Trời sẽ bảo vệ mọi kẻ trung thành theo Ngài và ban thưởng cho họ. Chủ đề này đã được nhắc đến nhiều nơi trong Cựu Ước. Chúng ta đọc sách của Sô-phô-ni, ông nói cho chúng ta biết rằng sẽ có những kẻ sẽ gặp sự “nóng giận” và “ngày thanh nộ” của Đức Chúa Trời đối với tội lỗi (Sô-phô-ni 2:2). Nhưng những môn đồ trung thành sẽ “làm theo mạng lệnh của Chúa, hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va, tìm kiếm sự công bình, tìm kiếm sự nhu mì, hoặc các người sẽ được giấu kín trong ngày thanh nộ của Đức Giê-hô-va” (câu 3).

Đọc Ma-thi-ơ 24:30, 31. Các câu này cho chúng ta thấy sự khác biệt lớn giữa những người từ chối Đức Chúa Trời và những kẻ được cứu trong Ngày Tái Lâm là thế nào?

Lịch sử của nhân loại đang đi rất gần đến những giờ cuối cùng của địa cầu, việc chúng ta chọn lựa theo ai và thờ phượng ai sẽ trở nên rất rõ ràng. Quyết định nào chúng ta phải có, và làm thế nào để chúng ta biết là mình ở về bên đúng?

ĐA-NI-ÊN NÓI VỀ SỰ TÁI LÂM CỦA ĐỨC CHÚA GIÊ-SU

Nhiều người Do Thái trong thời Đức Chúa Giê-su còn sống dưới trần thế đã chờ đợi một Đấng Mê-si. Đấng Mê-si có nghĩa là một Đấng Cứu Đòi mà Đức Chúa Trời đã hứa ban, sẽ đến để cứu dân Ngài ra khỏi tội. Nhưng nhiều người Do Thái thời ấy trông đợi và muốn một Đấng Mê-si đến để cứu họ khỏi ách thống trị của đế quốc La Mã. Người Do Thái mong đợi Đấng Mê-si đến để làm họ trở nên một quốc gia hùng cường đứng đầu mọi nước khác trên địa cầu. Nhưng Đức Chúa Trời có một chương trình khác cho dân Ngài trong sự giáng trần lần thứ nhất của Đức Chúa Giê-su (sự Chúa giáng sinh). Và Ngài cũng sẽ có một chương trình còn tuyệt vời hơn cho dân Ngài trong sự giáng lâm lần thứ nhì của Đức Chúa Giê-su.

Đa-ni-ên đoạn 2 dạy chúng ta rằng địa cầu mới mà Đức Chúa Trời hứa cho dân Ngài không phải là một oai quyền, lực lượng hay thể chất đến từ trái đất cũ nát mà chúng ta đang sống đây. Đất mới sẽ là một nơi hoàn toàn khác với địa cầu này.

Đa-ni-ên đoạn 2 cho chúng ta thấy bức tượng biểu hiệu cho các cường quốc mạnh bạo nhất của thế giới, từ thời cổ đại cho đến ngày nay: Ba-by-lôn, Mê-đô – Ba-tư, Gờ-réc, và La Mã. La Mã phân chia ra nhiều quốc gia khác nhau mà chúng ta thấy ngày nay trong Âu châu hiện đại. Nhưng pho tượng ấy đã bị đánh đổ bằng một điều không ngờ. Cách pho tượng bị phá vỡ cho chúng ta biết về sự hồi lai của Đức Chúa Giê-su.

Đọc Đa-ni-ên 2:34, 35, 44, 45. Các câu này cho chúng ta thấy thế giới này sẽ chấm dứt bằng điều gì? Quyền lực cuối cùng này khác với các quyền lực thống trị trước như thế nào?

Các câu Kinh Thánh này cho thấy sự trở lại của Chúa thật tỏ tường. Trong Lu-ca 20:17, 18, Đức Chúa Giê-su xưng mình là hòn đá, đã đập vỡ tan mọi thế lực còn sót lại trên thế gian. Đọc lại Đa-ni-ên 2:35 để thấy điều gì xảy đến cho mọi quyền lực của địa cầu cũ sau khi Đức Chúa Giê-su tái lâm. Đọc lại Đa-ni-ên 2:44 để thấy điều gì xảy đến với quyền cai trị của Đức Chúa Giê-su.

NIỀM HY VỌNG CHO TƯƠNG LAI

Đọc Tít 2:13. Niềm hy vọng lớn lao nào chúng ta có, và tại sao?

Mô tả niềm tin của mình về nguồn gốc của vũ trụ của chúng ta, một giảng sư giải thích rằng khoảng 13 tỷ năm trước đây “một khối lượng nhỏ bé vô cùng nhỏ bé phát ra từ không có gì, và khối lượng đó đã bùng nổ và từ vụ nổ đó vũ trụ của chúng ta trở nên hiện hữu.” Cách nào mà “khối lượng nhỏ bé” có thể bùng ra từ cái không có gì, giảng viên không nói. Ông ta chỉ nói, bằng đức tin, chúng ta nghĩ rằng điều ấy đã xảy ra.

Hãy nhớ lại lời mở đầu của bài học chúng ta tuần nầy, rằng trong sự khởi thủy của mình, chúng ta biết được chung cuộc. Như vậy theo lời giảng sư nầy, sự cuối cùng của chúng ta không có gì đáng hy vọng cả. Cả vũ trụ đến từ một “khối lượng nhỏ bé vô cùng” đang chờ đợi một sự thời còn hiện hữu và bị tuyệt diệt như cách nó đã trở nên hiện hữu. Toàn cả vũ trụ và mọi điều trong ấy.

Trong khi đó, cách nhìn về sự khởi thủy của vũ trụ và loài người, theo Kinh Thánh, mang nhiều niềm hy vọng cho một sự cuối cùng hơn. Vì nhờ có Đức Chúa Trời là Đấng đã dựng nên mọi sự, tương lai của thế giới và vũ trụ có nhiều hy vọng hơn. Chúng ta có cả một tương lai tuyệt vời đang chờ đợi chúng ta, và tất cả nằm trong sự đến lần thứ hai của Đức Chúa Giê-su.

Đọc 2 Ti-mô-thê 4:6-8. Phao-lô nói về điều gì ở đây và ông đặt niềm hy vọng của mình ở đâu?

Khi viết bức thư thứ hai cho Ti-mô-thê, sứ đồ Phao-lô đang bị tù và sắp bị lên đoạn đầu đài, ông sống trong niềm hy vọng vào Sự Tái Lâm của Đức Chúa Giê-su, mà ông gọi là “khi Ngài hiện đến” (2 Ti-mô-thê 4:8). Một mào triều thiên của sự công bình, không phải bởi sự công chính của cá nhân ông (1 Ti-mô-thê 1:15) bèn là sự công bình của Đức Chúa Giê-su, là điều mà ông Phao-lô đã trông đợi vào lời hứa của Sự Tái Lâm. Mặc cho tương lai gần như thế nào đi nữa (trong tù, sắp bị xử tử), ông biết rằng trong tương lai dài lâu, ông có một sự an bình và niềm hy vọng. Bởi vì nhà sứ đồ đã nhìn vào một bức tranh lớn rộng chứ không chỉ chú tâm vào chi tiết của tình trạng hiện thời.

Cho dấu tình trạng hiện thời của bạn đang là thế nào, làm thế nào để bạn cũng có được niềm hy vọng như sứ đồ Phao-lô? Cách nào để chúng ta học được biết nhìn vào bức tranh lớn và niềm hy vọng kèm theo đó?

TRONG CÁC TẦNG MÂY CỦA THIÊN ĐÀNG

Cho dầu Sự Tái Lâm là cao điểm của những gì Kinh Thánh dạy, nhưng có nhiều Cơ Đốc nhân vẫn không tin rằng đó là một sự hồi lai thực thể của Đức Chúa Giê-su, mà họ cho rằng sự tái lâm của Chúa là một điều trừu tượng. Có người còn cho rằng sự tái lâm của Đức Chúa Giê-su xảy ra, không phải khi Ngài trở lại thế gian nhưng khi Thần Linh của Ngài được truyền cho hội thánh của Ngài trên đất. Nói cách khác, sự tái lâm của Đấng Christ đã hoàn tất khi các nguyên tắc luân lý của Cơ Đốc giáo được khai thị cho dân Ngài.

Chúng ta, những tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm phải vui mừng vì sự khai thị của Kinh Thánh cho chúng ta biết học thuyết này là lầm lạc và giả dối. Vì nếu cái tư tưởng nói trên là thật, thì niềm hy vọng lâu dài nào mà chúng ta có được?

Hãy đọc các câu Kinh Thánh Tân Ước nói về Sự Tái Lâm. Các câu này cho chúng ta thấy gì về sự tái lâm của Đức Chúa Giê-su?

Ma-thi-ơ 24:30 _____

1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:16 _____

Ma-thi-ơ 26:64 _____

Khải huyền 1:7 _____

2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:7-10 _____

“Chân trời dường như mở và đóng lại. Sự vinh hiển từ ngai Đức Chúa Trời dường như đang lấp lánh sau chân trời. Các ngọn núi rung như cây sậy trong gió, và các tầng đá nhọn rớt đổ khắp mọi nơi. Có tiếng gầm khi cơn bão sắp tới. Biển đang gào thét. Bão tố rít như tiếng kêu của loài quỷ trong cơn hủy diệt. Toàn bộ trái đất trở lên và sừng như từng cơn sóng biển. Bề mặt của đất bị vỡ. Nền tảng của nó dường như đang sụp đổ. Hàng loạt các dãy núi đang chìm dần. Những hòn đảo không người ở biến mất. Các cảng biển đã trở thành như thành Sô-đôm vì tội ác bị nuốt chìm bởi các dòng nước giận dữ. Ba-by-lôn vĩ đại đã được nhớ đến trước mặt Đức Chúa Trời, ‘để ban cho nó chén rượu của cơn thịnh nộ của Ngài.’” – Ellen G. White, *The Great Controversy – Thiên Ác Đấu Tranh*, trang 637.

Sự Tái Lâm của Đức Chúa Giê-su là một điển hình vĩ đại vô cùng vì đó sẽ là một hiện tượng mang sự thể giới mà chúng ta biết ngày nay đến chung cuộc của nó. Khi ngày ấy đến, mọi người sẽ biết, không ai là không trải qua điều ấy nếu họ còn sống trên mặt đất. Những gì Đức Chúa Giê-su đã thực hiện cho chúng ta trong sự giáng lâm lần đầu của Ngài, cho chúng ta biết chắc rằng sự giáng lâm lần thứ hai của Ngài sẽ đến và như thế nào.

Thế nào sống với ý niệm rằng Sự Tái Lâm là thật và chắc chắn sẽ đến, ảnh hưởng cách chúng ta sống ngày nay? Ý niệm này có giúp gì cho chúng ta nhớ rằng các điều gì là thực sự quan trọng trong đời sống?

NGƯỜI SỐNG VÀ KẸ CHẾT

Đức Chúa Giê-su phán, “Ta là sự sống lại và sự sống; kẻ nào tin ta thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi” (Giăng 11:25). Đức Chúa Giê-su không muốn người ta chấp nhận lời Ngài mà không có bằng chứng. Ngài phán những lời này khi Ngài mang La-xa-rơ từ kẻ chết sống lại. La-xa-rơ đã chết nhiều ngày rồi và xác người đã có mùi thối rửa (Giăng 11:39).

Những người tin Đức Chúa Giê-su cũng nhiều người đã qua đời. Nhưng Đức Chúa Giê-su nói rằng họ sẽ sống trở lại. Ngài sẽ làm sống kẻ đã chết rồi trong Sự Tái Lâm của Ngài. Chúng ta có niềm tin rằng quyền năng của Đức Chúa Giê-su sẽ đánh thức được kẻ chết, mang cho chúng ta niềm hy vọng quan trọng nhất trong Sự Tái Lâm của Chúa.

Niềm hy vọng nào chúng ta tìm được trong Rô-ma 6:5; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:16; và 1 Cô-rinh-tô 15:42-44, 53-55?

Sự Tái Lâm hứa với tất cả mọi kẻ tín trung theo Đức Chúa Giê-su là họ sẽ trải nghiệm cùng những điều mà chính Đức Chúa Giê-su đã trải nghiệm khi Ngài sống lại từ kẻ chết. Sự phục sinh của Đức Chúa Giê-su cho chúng ta niềm hy vọng tuyệt vời. Ấy là nếu chúng ta có qua đời trước khi Sự Tái Lâm của Chúa, thì Ngài sẽ đánh thức chúng ta dậy từ kẻ chết để sống lại khi Ngài trở lại.

Cũng sẽ có những người tin Chúa vẫn còn sống trong thời kỳ cuối cùng khi Đức Chúa Giê-su hồi lại. Những anh chị em trung tín này sẽ không qua sự chết nữa. Nhưng thân thể họ sẽ thay đổi. Đức Chúa Giê-su sẽ cho mọi kẻ tin Ngài dầu đã chết hay còn sống một thể xác mới, không hề hư nát.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Sự giảng làm lần thứ hai của Đức Chúa Giê-su không phải là đoạn kết, phần phụ lục, hoặc phần sau của câu chuyện buồn về tội lỗi và đau khổ của con người trong thế giới sa ngã này. Nhưng thật sự, lần giảng làm thứ hai là cao điểm của toàn bộ sách lịch sử của nhân loại, là niềm hy vọng lớn lao của niềm tin Cơ Đốc. Nếu không có Sự Tái Lâm, thì sẽ là gì? Câu chuyện về nhân loại cứ tiếp diễn, cảnh khốn khổ nẩy tiếp sau cảnh khốn khổ khác, thảm kịch nẩy tiếp theo một thảm kịch khác, cho đến khi tất cả chỉ kết thúc trong cái chết. Ngoại trừ niềm hy vọng rằng sự trở lại của Đấng Christ cho chúng ta, thì cuộc sống chỉ là, như William Shakespeare đã viết, “một câu chuyện viết bởi một kẻ ngu muội, đầy tiếng náo động và sự phẫn nộ, chẳng nghĩa lý gì cả.” Nhưng chúng ta, có được niềm hy vọng này vì Lời Chúa đã đoạn chắc với chúng ta như vậy nhiều lần. Chúng ta có niềm hy vọng này vì Đức Chúa Giê-su đã trả giá cứu chuộc chúng ta bằng chính mạng sống Ngài (Mác 10:45), và Đức Chúa Giê-su đã đoạn chắc rằng Ngài sẽ trở lại để mang lấy chúng ta là những kẻ Ngài đã trả giá chuộc cho rồi. Các sao trên trời không nói với chúng ta về sự Tái Lâm. Các chim trên cành không riu rít tung hô điều ấy. Có thể qua thiên nhiên chúng ta có thấy những điều tốt lành. Nhưng chúng không dạy cho chúng ta biết rằng, một ngày khi Đức Chúa Giê-su hồi lai, “trong giây phút, trong nháy mắt, lúc tiếng kèn chót; vì kèn sẽ thổi, kẻ chết đều sống lại được không hay hư nát, và chúng ta đều sẽ biến hóa” (1 Cô-rinh-tô 15:52). Chúng không dạy chúng ta biết rằng một ngày, khi chúng ta ngước mắt nhìn lên trời và chúng ta sẽ thấy, “Con người ngồi bên hữu quyền phép Đức Chúa Trời, và ngự giữa đám mây trên trời mà đến” (Mác 14:62). Không, chúng ta biết các điều này vì chính Lời Chúa đã phán bảo chúng ta, và chúng ta tin tưởng vào Lời đã hứa cho chúng ta.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hãy thử nghĩ nếu sự trở lại của Đức Chúa Giê-su chỉ là như một số người tin, chẳng qua là một sự sống và thể hiện đầy đủ các nguyên tắc Cơ Đốc giáo trong cuộc sống của những người theo Đấng Christ. Cho dầu họ có diễn tả văn hoa hay ho đến đâu nữa, ý tưởng như vậy có cho chúng ta một niềm hy vọng gì cho tương lai không?
2. Tại sao cái tư tưởng rằng vũ trụ đến từ như thể sự không có lại là một điều xuẩn ngốc? Nhưng tại sao người ta lại cố vờ cho một tư tưởng như vậy, và tại sao có kẻ tin? Tại sao đặt niềm tin vào một Đức Chúa Trời hiện hữu đời đời, là Đấng tạo dựng nên muôn loài vạn vật, thì lại là một cách giải thích vũ trụ hợp lý hơn?
3. Chia sẻ với học viên trong lớp một vài điều mà bạn đã ghi ra là những gì bạn nghĩ quá quan trọng đến độ bạn sẵn sàng bỏ thiên đàng để có được các điều ấy. Nếu bảng liệt kê của bạn là trống không thì làm sao chúng ta dám đoạn chắc rằng không một thứ gì hay điều gì trong đời sống chúng ta có thể ngăn cản chúng ta đến sự cứu rỗi?